

Ang Kapangyarihan ng Vishnuh- Society

Bakit Napakahalagang Malaman ang
Lipunang Ito

Attie Dotinga

Colophon

May-akda: Attie Dotinga

ISBN:

9789403780917

© Copyright: Falinn

© Bibliograpiya, Mga Larawan, at Ilustrasyon: Attie Dotinga

Walang bahagi ng publikasyong ito ang maaaring kopyahin o isapubliko sa pamamagitan ng pag-print,

Ang Kapangyarihan ng Vishnuh-Society

pag-photocopy, microfilm, o anumang iba pang paraan nang walang paunang nakasulat na pahintulot mula sa mga may hawak ng karapatan.

Inhoud

Prolog.....	7
Ang pinagmulan ng Vishnuh-Society.....	12
Isang Maikling Kasaysaya	12
Ang misyon ng batang Gurubesar.	19
Ang aking kakilala sa Vishnuh-Society.	78
Ano ang ibig sabihin ng maging isang Gurubesar?.....	87
Kung gayon bakit gusto kong mapabilang sa Vishnuh-Society?	107
Mga pag kondena	137
Maging miyembro?.....	146
Mga ranggo sa Vishnuh-Society	158
Ang Vishnuh-Society sa Surinam.....	165
At saka member ka na. Ano ang napapansin mo dito sa iyong pang-araw-araw na buhay?.....	214
Ang pananampalataya	225
Magtiwala.....	239
Tiwala sa iyo	247
Multikultural	264
Ang kahulugan ng korona.....	295

Ang coat of Arms Vishnuh-Society	298
Ang Vishnuist ay nakatago sa lahat.....	304
Ngunit bakit naging miyembro?	311
Kaalaman at karunungan	337
Mga Pagkakaiba sa Vishnuh-Society sa Suriname.	359
Kapayapaan	389
Epilog.....	401

Prolog

Sa aklat na ito, nais kong ipaliwanag kung ano ang Vishnuh-Society.

Kapag binanggit ang Vishnuh-Society, ang unang reaksiyon ay madalas na lagyan ng label ito bilang isang sekta. Ito ay isang maliwanag na reflex dahil kung ano ang hindi alam ng mga tao, nahihirapan silang ilagay o

kilalanin. Ang hindi pamilyar ay kadalasang humahantong sa mga maling kuru-kuro, pagpapalagay, at pagkiling. Ang mga tao ay natural na na kategorya kung ano ang nasa labas ng kanilang kinatawan ng sanggunian batay sa mga mababaw na katangian o stereotypical na ideya.

Ang terminong 'sekta' ay nagdadala ng negatibong konotasyon, na hinubog ng mga makasaysayang kaganapan, kahindik-hindik na mga kuwento, at saklaw ng media ng mga saradong komunidad na may kahina-hinalang mga gawi. Gayunpaman, sa katotohanan, ang Vishnuh-Society ay isang organisasyong nakatuon sa espirituwal na pag-unlad, pagmumuni-muni sa sarili, at pakikipag-ugnayan sa lipunan. Binibigyang-diin nito ang mga pagpapahalaga tulad ng katarungan, pagkakasundo, at personal na pag-unlad, nang hindi nag papataw ng mga dogma o humihingi ng bulag na pagsunod.

Ang mga tao sa pangkalahatan ay humahatol batay sa kung ano ang alam na nila at naiintindihan. Awtomatikong nangyayari ang prosesong ito, na hinihimok ng mga nakaraang karanasan, paniniwala, at

reference point. Bilang resulta, mabilis na lumilitaw ang isang panig na imahe nang hindi nagsisikap na tumingin o makinig nang mas malalim sa kung ano talaga ang kinakatawan ng Vishnuh-Society.

Sa aklat na ito, nilalayon kong magbigay ng nuanced na pananaw at bigyang-katarungan ang ubod ng Vishnuh-Society: ang pilosopiya, mga halaga, at pinagbabatayan nitong misyon.

Bilang isang Dutch na tao, pinalaki na may kasamang mga paniniwala, pamantayan, at pagpapahalaga, natural na hindi ako pamilyar sa Vishnuh-Society.

Noong una kong narinig ang tungkol dito, naramdaman kong kailangan kong linawin sa sarili ko kung ano ang tunay na kasama nito at, higit sa lahat, kung ano ang nararamdaman nito sa akin. Ano ang dinadala ng Vishnuh-Society sa mundo na sumasalamin sa akin?

Upang masagot ang mga tanong na iyon, kailangan ko munang maunawaan kung ano ang tunay na kahulugan ng lipunan: kung ano ito, kung ano ang paninindigan nito, at ang mensaheng ipinarating nito.

Paano pa ako makakabuo ng isang matapat na paghatol?

Noong nalaman ko lamang ang mga pangunahing halaga, pilosopiya, at misyon ng Vishnuh-Society, nagsimula akong maunawaan kung ano talaga ang tungkol dito. Hindi ito tungkol sa mababaw na pagpapalagay o panandaliang mga impression ngunit tungkol sa isang mas malalim na pananaw sa isang pilosopiya na nag-aanyaya ng pagmumuni-muni at koneksyon.

Ang aklat na ito ay hindi isang tawag para ipilit ka sa pagiging miyembroSiyempre, hindi namin gusto ang mga tao sa lipunan na hindi taos-pusong nagnanais na maging Vishnuist mula sa kanilang mga puso. Pagkatapos ng lahat, ang katapatan at panloob na paniniwala ay bumubuo ng pundasyon ng bawat makabuluhang koneksyon.

Ang aklat na ito ay pangunahing inilaan upang ipakilala sa iyo ang Vishnuh-Society. Upang bigyan ka ng malinaw na larawan kung sino tayo, kung ano ang

ating paninindigan, at ang mga taong humuhubog sa lipunang ito.

Makakagawa ka lang ng tapat na opinyon kung talagang alam at naiintindihan mo ang isang bagay. Kaya naman inaanyayahan ko kayong basahin ang aklat na ito nang may bukas na isip. Umaasa ako na hindi lamang kayo ay lubos na nasisiyahan sa pagbasa nito, ngunit magkakaroon din kayo ng mga bagong insight at mahalagang kaalaman habang nasa daan. Higit sa lahat, umaasa ako na sa pagtatapos ng aklat na ito, mauunawaan mo na ang Vishnuh-Society ay walang kinalaman sa isang sekta sa halip ay nag-aalok ng landas tungo sa koneksyon, karunungan, at pagkakasundo.

Ang pinagmulan ng Vishnuh-Society

Isang Maikling Kasaysaya

Ang Vishnuh-Society ay naglalaman ng isang sinaunang paraan ng pamumuhay at pangangalaga sa isa't isa, na may tiwala at kaligtasan bilang pundasyon nito.

Ang lipunang ito ay lumitaw humigit-kumulang 9,000 taon na ang nakalipas ng kusang-loob sa Sri Lanka, na nakasentro sa paligid ng isang taong may laman at dugo na tinawag ang kanyang sarili na Vishnuh. Sa Sanskrit, ang Vishnuh ay literal na nangangahulugang: iyong sarili, nakatayong mag-isa, o ang indibidwal.

Ang taong ito ay tunay at hindi bulag na sumunod sa ipinataw na mga pamantayan at tuntunin sa kanyang panahon. Ito ay tiyak na ang independiente na saloobin na ito ang umakit sa iba na hindi rin nasisiyahan sa kanilang mga kondisyon sa pamumuhay. Nang hindi ito hinahanap, si Vishnuh ay naging pinuno ng grupong ito ng mga tao.

Si Vishnuh ay bumuo ng mga praktikal na pamamaraan upang matulungan ang kanyang mga tagasunod ng mabuhay sa mapaghamong mga kondisyon ng gubat. Itinuro niya sa kanila ang mga pamamaraan ng agrikultura, mga diskarte sa pagtatanggol sa sarili, at itinatag ang mga pangkalahatang tuntunin ng pamumuhay na nag-ambag sa isang maayos na lipunan.

Isa sa mga teknik na ipinakilala niya ay ang Pencak Silat – isang pinong martial art batay sa ugali ng mga ligaw na hayop ngunit inangkop sa katawan ng tao. Mag-isip ng mga istilong inspirasyon ng tigre, unggoy, at agila, bawat isa ay may kakaibang lakas at kakayahang umangkop.

Bukod pa rito, ipinasa ni Vishnuh ang Kunci Batin, isang pamamaraan na naglalayong pasiglahin ang kakayahan ng katawan sa pagpapagaling sa sarili. Nakamit ito sa pamamagitan ng mga diskarte sa paghinga, Javanese acupressure, at paggamit ng herbal na gamot.

Sa pamamagitan ng mga alituntunin at pamamaraan na ito, na nagtataguyod ng tiwala at kaligtasan, ang mga miyembro ng lipunan ay nakakuha ng puwang upang malayang mapaunlad ang kanilang sarili. Hinikayat silang mamuhay nang naaayon sa kanilang sarili at sa kanilang kapaligiran at maging mga taong tunay na sila – malaya, konektado, at balanse.

Ang Vishnuh-Society kalaunan ay umalis sa kapuluan ng Indonesia at, pagkatapos ng isang malupit na paglalakbay sa karagatan sa pamamagitan ng Africa, nakahanap ng isang bagong tahanan sa mga kagubatan ng South America.

Ang nakakapagod na paglalakbay na ito ay kumitil ng maraming buhay, ngunit ang mga nakaligtas ay nagdala ng sinaunang kaalaman at mga halaga ng Vishnuh

Ang kasalukuyang Gurubesar (pinuno, tagapagmana, guro, superyor, pari) ay namumuno pa rin sa lipunan ayon sa parehong mga prinsipyo ng kaligtasan, pagtitiwala, at suporta na dating binuo ni Vishnuh. Hindi lamang niya inihahatid ang mga pagpapahalagang ito kundi isinasabuhay niya ito bilang isang halimbawa para sa kanyang komunidad.

Noong 1979, ang Gurubesar na ito ay dumating sa Netherlands, determinadong ibahagi ang mayamang kaalaman at karunungan ng Vishnuh-Society sa Netherlands at sa iba pang bahagi ng mundo. Hindi bilang isang dogmatikong doktrina, ngunit bilang isang

mapagmahal na regalo, na nilalayong magbigay ng inspirasyon at suporta sa mga tao sa kanilang personal na pag-unlad.

Ang kanyang layunin ay hindi upang manalo ng mga kaluluwa, ngunit upang bumuo ng isang tulay sa pagitan ng mga sinaunang tradisyon ng lipunan at ng modernong mundo. Nais niyang gawin ang Vishnuh-Society na nakikita ng sinumang bukas sa isang buhay batay sa pagkakaisa, koneksyon, at paggalang sa isa't isa.

Sa paglipas ng mga taon, ang bilang ng mga miyembro sa Netherlands at iba pang mga bansa ay patuloy na lumalaki. Ngayon, ang lipunan ay nagbibilang ng higit sa 9,000 dedikadong miyembro ng nakikinabang sa matalino at matiyaga ng pag gabay ng Gurubesar.

Lagi siyang handang sumagot ng mga tanong, mag-alok ng suporta, at magbigay ng gabay sa mga humihingi nito. Gayunpaman, hinding-hindi niya ipagpipilitan ang sarili, sapagkat ang tunay na karunungan ay hindi ipinipilit ang sarili sa iba – nag-aanyaya ito.

Hindi tayo sekta dahil walang paniniwala sa mga diyos o ganap na katotohanan na dapat sundin ng bulag. Sa halip, naniniwala kami sa pangangalaga sa isa't isa, sa pagkakaisa, at sa pagbabahagi ng kung ano ang mayroon kami. Naniniwala kami sa kapangyarihan ng sangkatauhan at sa patuloy na pag-unlad ng ating sarili, kapwa bilang mga indibidwal at bilang isang komunidad.

Ang layunin natin ay hindi kontrolin ang iba kundi gawing mas madali, mas mapayapa, at mas makabuluhan ang buhay ng ating kapwa. Ang bawat isa ay nananatiling responsable para sa kanilang sariling buhay at hinihikayat na yakapin ang responsibilidad na iyon.

Sa loob ng Vishnuh-Society, hinihikayat ang lahat na tumuklas, bumuo, at yakapin ang kanilang sarili. Sapagkat ang tunay na kapayapaan ay nagsisimula sa iyong sarili, at ang pagiging totoo ay nagbibigay sa iyo ng lakas upang harapin ang mga hamon at kumpiyansa na kunin ang iyong lugar sa mundo.

Namumuhay tayo sa kapayapaan at pagkakasundo, hindi dahil malaya tayo sa mga pagkabigo, kundi dahil sinusupportahan, pinapalakas, at tinutulungan natin ang isa't isa kung kailangan. Salamat sa patnubay ng ating Gurubesar at sa pagkakaugnay ng ating komunidad, maaari tayong mamuhay na nakaugat sa pagtitiwala, paggalang sa isa't isa, at pagmamahalan.

Iyon, sa madaling salita, ang lakas ng Vishnuh-Society.

Ang misyon ng batang Gurubesar.

Noong 1979, dumating ang batang Gurubesar sa Netherlands, isang bansa na sa unang tingin ay tila malayo sa tropikal na kagubatan at espirituwal na ugat ng Vishnuh-Society. Gayunpaman, dinala niya ang

isang misyon na may malalim na ugat, batay sa libu-libong taon ng mga tradisyon at karunungan.

Ang kanyang pagdating ay hindi isang pagkakataon ngunit isang maingat na piniling hakbang sa mas malaking plano upang maikalat ang walang hanggang mensahe ni Vishnu sa buong mundo.

Sa kanyang mga kabataang balikat ay nakapatong ang isang mabigat at marangal na gawain: upang simulan ang isang bagong panahon ng Vishnuh at ipakilala ang martial at survival art ng Pencak-Silat sa isang Kanluraning lipunan na kadalasang mas nakatuon sa materyalismo kaysa sa panloob na paglago. Ngunit ang kanyang misyon ay higit pa sa pisikal na pagtatanggol sa sarili o pagpapalitan ng kultura; dumating siya na may mas malalim na mensahe ng koneksyon, pagmumuni-muni sa sarili, at paggalang sa sangkatauhan at kalikasan.

Ang Gurubesar ay hindi lamang isang guro ngunit isang ring tagabuo ng tulay sa pagitan ng mga kultura, henerasyon, at pananaw sa mundo. Naunawaan niya

na ang tunay na pagbabago ay hindi maaaring ipataw mula sa itaas ngunit dapat lumago mula sa loob.

Samakatuwid, siya ay palaging nanatiling mapagpakumbaba, hindi kailanman nagpapataw ng kanyang sarili, ngunit sa halip ay nagsisilbing halimbawa sa iba. Kinatawan niya ang mga pangunahing prinsipyo ng Vishnuh-Society: tiwala, kaligtasan, pagiging tunay, at pagkakaisa.

Ang gawaing ibinigay sa kanya ay malinaw ngunit mapaghamong: upang matiyak na ang Vishnuh-Society ay hindi lamang makikilala kundi tunay na makikilala at igagalang sa buong Europa at higit pa.

Nangangahulugan ito na hindi lamang pagbabahagi ng kaalaman tungkol sa mayamang kasaysayan at tradisyon ng lipunan kundi pati na rin ang pagbuo ng isang komunidad na maaaring magsama ng mga pagpapahalagang ito sa kanilang pang-araw-araw na buhay.

Sa mga unang taon, ang Gurubesar ay nakatagpo ng maraming hindi pagkakaunawaan at pagtatangi.

Ang hindi alam ay madalas na pumukaw ng hinala. Gayunpaman, sa pamamagitan ng kanyang pasensya, tiyaga, at walang kapagurang dedikasyon, nagawa niyang maabot at makumbinsi ang mas maraming tao sa kadalisayan at katapatan ng kanyang mensahe.

Nag-organisa siya ng mga pagtitipon, nagbigay ng mga sesyon ng pagsasanay sa Pencak-Silat, at ibinahagi ang kanyang karunungan sa sinumang bukas sa pagtanggap nito. Ang bawat pakikipag-ugnayan, gaano man kaliit, ay isang hakbang na mas malapit sa kanyang layunin: paglikha ng isang mundo kung saan ang mga tao ay maaaring mamuhay nang naaayon sa kanilang sarili, sa bawat isa, at sa kalikasan.

Ngayon, ang Gurubesar ay patuloy na isinasagawa ang misyong ito na may parehong hilig at determinasyon tulad ng sa kanyang kabataan. Sa ilalim ng kanyang pamumuno, ang Vishnuh-Society ay lumago sa isang komunidad na nagbigay inspirasyon sa libu-libong tao sa buong mundo na mamuhay nang mas may kamalayan, mapagmahal, at tunay. Ang kanyang pamana ay hindi lamang makikita sa pag-unlad ng

lipunan kundi maging sa puso at buhay ng mga yumakap sa kanyang mensahe.

Ang kanyang kuwento ay hindi lamang isang kabanata sa kasaysayan ng Vishnuh-Society – ito ay isang buhay na testamento sa kapangyarihan ng tiyaga, karunungan, at walang pasubaling pagmamahal sa sangkatauhan.

Noong 1979, nang dumating ang batang Gurubesar sa Netherlands, hindi lamang niya dinala ang tungkulin ng pagkilala at pagpapakita ng Vishnuh-Society kundi pati na rin ang pagwawasto ng isang tiyak na maling kuru-kuro: pagpapanumbalik ng pangalang 'Pencak-Silat.'

Sa paglipas ng mga taon, ang Pencak-Silat ay nabawasan sa maraming bahagi ng mundo, partikular sa Indonesia, sa isang combat sport o athletic competition. Nawala sa paningin ng mga tao ang orihinal nitong layunin at mas malalim na kahulugan.

Ang pangalan ay madalas na maling ginagamit ng mga indibidwal na walang pag-unawa sa espirituwal at

pilosopikal na pundasyon kung saan itinayo ang Pencak-Silat.

Ngunit ang Pencak-Silat ay higit pa sa isang isport; ito ay isang nagtatanggol na sining na malalim na nakaugat sa karunungan ng Vishnuh-Society. Ito ay isang holistic na diskarte sa pagprotekta sa sarili at pag-unlad ng sarili, pagbabalanse ng katawan, isip, at kaluluwa. Ang mga galaw ay hindi lamang mga pisikal na pamamaraan kundi mga pagmuni-muni ng isang mas malalim na koneksyon sa kalikasan at ang likas na pag-uugali ng mga hayop, tulad ng tigre, agila, at unggoy.

Ang gawain ng Gurubesar ay ibalik ang martial art na ito sa pinagmulan nito at linawin na ang Pencak-Silat ay hindi lamang isang serye ng mga pisikal na pamamaraan kundi isang pilosopiya ng buhay. Kailangan niyang ipakita sa mundo na ang sining na ito ay kabilang sa Vishnuh-Society, kung saan ito ay naging mahalagang bahagi ng paraan ng pamumuhay, kaligtasan, at magkakasamang buhay sa loob ng libu-libong taon.

Hindi ito madaling gawain. Nakita ng marami ang Pencak-Silat bilang isang mapagkumpitensyang isport at ayaw nilang tingnan ang mga mababaw na pamamaraan at pisikal na aspeto nito. Ngunit sa pasensya, karunungan, at malalim na paniniwala, naabot ng Gurubesar ang mas maraming tao. Ipinakita niya sa kanila na ang tunay na lakas ng Pencak-Silat ay hindi nakasalalay sa brute force o teknikal na pagiging perpekto kundi sa pagpipigil sa sarili, paggalang, at malalim na pag-unawa sa buhay mismo.

Sa pamamagitan ng mga sesyon ng pagsasanay, demonstrasyon, at lektura, ipinakalat niya ang mensaheng ito sa Netherlands at higit pa. Ibinalik niya ang karangalan at dignidad ng Pencak-Silat at ibinalik ito sa espirituwal at pilosopikal na ugat nito.

Ngayon, sa pamumuno ng Gurubesar, ang Pencak-Silat ay muling kinikilala bilang ang makapangyarihang martial art noon pa man: isang sining na hindi lamang nagpapalakas ng katawan kundi nagpapatalas din ng isipan at nagpapayaman sa kaluluwa. Ito ay isa sa maraming mga pamana ng Gurubesar, isang pamana

na nag-ingat sa tunay na diwa ng Pencak-Silat mula sa pagbaluktot at komersyal na maling paggamit.

Noong 1992, ang pangalang Pencak-Silat ay opisyal na nakarehistro sa Benelux Office for Intellectual Property (BOIP) sa The Hague sa ilalim ng numero 507115. Ito ay hindi lamang legal na kinikilalang Pencak-Silat ngunit pinoprotektahan din ito bilang isang opisyal na trademark, eksklusibo sa Vishnuh - Lipunan.

Ang pagpaparehistrong ito ay hindi lamang tungkol sa isang pangalan; ito ay isang mahalagang hakbang sa pag-iingat sa historikal, kultural, at espirituwal na halaga ng Pencak-Silat laban sa maling paggamit at pamemeke. Para sa layuning ito, nilikha ang isang detalyadong paglalarawan, tiyak na nagdodokumento:

- Ang pinagmulan ng Pencak-Silat: Kung paano lumitaw ang sinaunang martial art na ito sa loob ng komunidad ng Vishnuh-Society, na malalim na nakaugat sa isang pilosopiya ng paggalang, balanse, at katatagan.

Ang kahulugan nito: Higit pa sa isang martial art, ang Pencak-Silat ay isang paraan ng pamumuhay na

nagsusumikap para sa balanse sa pagitan ng katawan, isip, at kaluluwa. • Ang pagbuo ng mga istilo:

Kasama rin sa pagpaparehistro ang isang malawak na paglalarawan ng 10 iba't ibang estilo ng Pencak-Silat, na binuo sa pagitan ng ika-2 at ika-6 na siglo AD.

Ang bawat istilo ay sumasalamin sa mga natatanging katangian na nagmula sa pag-uugali at paggalaw ng mga hayop, tulad ng tigre, agila, at unggoy, at inangkop sa pisikal at mental na mga kapasidad ng mga tao.

Sa pamamagitan ng opisyal na pagkilalang ito, hindi lamang naprotektahan ang pangalan, ngunit ang mas malalim na pamana ng Pencak-Silat ay natiyak. Tiniyak ng Vishnuh-Society na walang sinuman ang maaaring basta-basta mag-claim o mag-distort ng sinaunang disiplina na ito sa isang bagay na hindi kailanman nilayon.

Sa ngayon, ang pagpaparehistro ng ito ay sumasagisag sa dedikasyon ng Vishnuh-Society sa pagprotekta at pagpapasa ng kanilang pamana, tradisyon, at espirituwal na karunungan sa mga susunod na

henerasyon. Ito ay nagpapaalala sa atin na ang Pencak-Silat ay hindi lamang isang serye ng mga pamamaraan, ngunit isang buhay na pamana na dapat tratuhin nang may pag-iingat, paggalang, at debosyon.

Ang sampung estilo ay:

- 1.Harimau o Macan,
- 2.Monyet o Cingkrik,
- 3.Garuda,
- 4.Laba-Laba o Kumbang,
- 5.Pamor o Joghettane,
- 6.Titiyan o Kuda,
- 7.Ulomo,
- 8.Khodok,
- 9.Dejavu,
- 10.Kambing.

Ang batang Gurubesar ay dumating sa Netherlands na may sigasig at determinasyon.

Ginawa niya ang mahalagang gawain ng pagbabahagi ng Vishnuh-Society at ang mayamang espirituwal na mga turo nito sa mundo sa labas ng gubat.

Sa isang malinaw na misyon sa isip, nagsimula siyang magtrabaho sa isang restawran, na nagdala sa kanya ng pakikipag-ugnayan sa mga tao mula sa embahada ng Indonesia. Sa una, ang mga indibidwal na ito ay nag-alok ng kanilang tulong, na nagbigay sa kanya ng kumpiyansa. Sa kasamaang palad, sa kalaunan ay lumabas na ito ay bahagi ng isang mapanlinlang na plano para linlangin siya at nakawin ang kanyang mga pamagat at pagsasalin ng libro.

Ang layunin ng mga scammer ay pilitin siyang bumalik sa Suriname, kung saan binalak nilang ipagpatuloy ang pagsasamantala sa pangalang Pencak-Silat. Hanggang sa kalaunan ay nauunawaan ng batang Gurubesar ang buong lawak ng pakana at natuklasan ang bitag na inilatag para sa kanya. Ang kanyang mga aklat, ang mga pagsasalin ng orihinal na Sanskrit Lontar na mga aklat at Kropaks, na nag detalye ng kumpletong Mga Turo ng Vishnuh-Society, ay ninakaw, kasama ang eksklusibong kaalaman na nilalaman ng mga ito.

Sa kabila ng pagtataksil at pag-urong, nanatiling determinado ang Gurubesar na tapusin ang kanyang misyon. Kinuha niya ang ginto bilang puhunan upang pondohan ang mga pagsasalin ng mga aklat, ngunit ang nakalulungkot, ang gintong iyon ay ninakaw ng kanyang pamilyang inaakalang mabuti ang layunin. Gayunpaman, hindi siya pinanghinaan ng loob. Ito ay kanyang gawain upang maisakatuparan ito, anuman ang mga hadlang. Patuloy siyang nagsumikap upang tustusan ang proyekto at protektahan ang kaalaman na kanyang nakalap sa pamamagitan ng pagsasalin nito.

Sa ganitong determinasyon at tiyaga, nagtagumpay ang Gurubesar sa opisyal na pagpaparehistro ng pangalang Pencak-Silat at pagsasalin ng orihinal na mga aklat ng Lontar at Kropak. Sa kabila ng mga hadlang at pagtataksil, inialay niya ang kanyang sarili sa pagprotekta at pagpapalaganap ng integridad ng Vishnuh-Society at mga turo nito.

Sa pamamagitan ng kanyang determinasyon, ang Pencak-Silat ay dinalisay at naibalik sa orihinal na kahulugan nito, at ito ay nairehistro bilang isang

protektadong trademark upang hindi na ito magamit sa maling paraan.

Ang Vishnuh-Society ay makakakuha ng pagtaas ng internasyonal na pagkilala, at hindi isang pagmamalabis na sabihin na ang misyon na nagsimula noon pa man ay natupad na ngayon. Ang impluwensya ng Lipunang ito ay umaabot sa iba't ibang bansa, at parami ng parami ang naakit sa mensahe nito ng pagiging bukas, kamalayan, at espirituwal na paglago.

Isa sa mga pangunahing tema na itinataguyod ay ang katotohanan tungkol sa mga sistema ng paniniwala. Ibinahagi ng tagapagtatag ng Lipunan ang kanyang mga pananaw sa kanyang mga aklat, kung saan hindi niya tinatangka na alisin sa mga tao ang kanilang mga paniniwala. Hindi niya layunin ang magdikta kung ano ang dapat o hindi dapat paniwalaan ng sinuman.

Sa kabaligtaran, kinikilala niya ang karapatan ng bawat indibidwal na maniwala sa anumang bagay na sa tingin nila ay angkop. Gayunpaman, ang naging malinaw sa kanyang gawain ay ang babala laban sa mapangwasak

na kapangyarihan na dala ng ilang sistema ng paniniwala.

Marami sa mga sistema ng ito, na may mga tagasunod sa buong mundo, ay nag-aambag sa mga kalupitan at diskriminasyon, na naghuhukay sa mga tao sa isang estado ng takot. Ang takot na iyon ay isang pwersa na humahadlang sa personal na pag-unlad at kalayaan, na nag-iiwan sa mga indibidwal na walang puwang upang tunay na lumago

Ang paglalakbay ng binatang ito, na lumaki upang maging tagapagtatag ng Vishnuh-Society, ay detalyado sa aklat na *The Earthling*.

Binibigyang-diin ng aklat ang isang pangunahing katotohanan: lahat tayo ay mga taga-lupa, hindi alintana kung saan tayo ipinanganak, ang ating kultura, ang kulay ng ating balat, ang ating paniniwala sa pulitika, o ang ating lahi.

Sa esensya, lahat tayo ay konektado sa pamamagitan ng karanasan ng buhay sa planetang ito.

Ang aklat ay nananawagan ng panibagong kamalayan sa ating pagkakapareho at ang pangangailangang tumingin sa kabila ng mga hangganan ng poot, takot, at pagkakahati.

Ang Vishnuh-Society sa Netherlands ay patuloy na iniaalay ang sarili sa pagpapalaganap ng mensaheng ito, at ang impluwensya nito ay lumalaki araw-araw. Ang Lipunan ay nananatiling nakatuon sa isang mundo kung saan pinalalaya ng mga tao ang kanilang sarili mula sa mga tanikala ng kamangmangan at takot, at kung saan may puwang para sa personal at sama-samang paglago.

Ang ideya ng unibersal na pagkakakonekta ay lalong nagiging sentro sa kanilang misyon, at inimbitahan nila ang lahat na sumali sa paglalakbay na ito ng pagtuklas sa sarili at pag-unlad.

Ang sigasig ng batang Gurubesar sa pagsasagawa ng kanyang mga tungkulin sa Netherlands ay hindi nagtagal ay binago ng malupit na katotohanan ng pang-araw-araw na buhay. Ang pagsasalin ng mga

aklat mula sa Sanskrit ay isang napakatagal na gawain na nangangailangan ng kanyang buong dedikasyon.

Kasabay nito, kinailangan din niyang magtrabaho para matustusan ang sarili niyang kabuhayan, na lubhang nililimitahan ang oras na maaari niyang italaga sa mga pagsasalin.

Ito ay naging mas mahirap at mas mabagal kaysa sa inaasahan niya, dahil wala siyang sapat na oras sa araw upang pagsamahin ang lahat ng kanyang mga obligasyon.

Sa kabutihang palad, ang batang Gurubesar ay nakatanggap ng malawak na edukasyon, na nagbigay-daan sa kanya na kumuha ng iba't ibang trabaho. Ang kanyang versatility ay nagdala sa kanya sa isang malawak na hanay ng mga lugar ng trabaho: mula sa dishwashing assistant hanggang sa pharmacist, mula sa security guard hanggang sa iba't ibang tungkulin sa loob ng iba't ibang pwersa ng pulisya. Ang bawat trabaho ay hindi lamang nagdala ng mga bagong hamon kundi pati na rin ng mahahalagang sandali ng pag-aaral. Kasabay nito, tiniyak ng mga trabahong ito

na mayroon siyang mga kinakailangang mapagkukunan upang suportahan ang kanyang sarili at mapanatili ang kanyang buhay, sa kabila ng presyon ng panahon na dala ng mga pagsasalin.

Sa kanyang aklat na *The Earthling*, tapat niyang ibinahagi ang kanyang mga karanasan at ang mga hadlang na naranasan niya sa daan.

Ang aklat ay nagbibigay ng isang malalim na pagtingin sa kanyang personal na paglalakbay, na nag-aalok ng isang detalyadong ulat ng mga pakikibaka na kanyang tiniis.

Inilalarawan nito hindi lamang ang pisikal at emosyonal na mga hamon kundi pati na rin ang mga sandaling pinagtaksilan siya ng mga taong malapit sa kanya. Habang siya ay nagpatuloy sa kanyang landas ng may determinasyon at kumpiyansa, may mga pagtatangka ng manipulahin siya at pahinain ang kanyang mga paniniwala.

Ginamit ng mga taong ito ang pagmamanipula bilang isang makapangyarihang sandata upang makamit ang kanilang sariling mga layunin, na humahantong sa

malalim na pagkabigo at masakit na mga sandali sa kanyang buhay.

Na ang kanilang mga pagtatangka na sirain siya ay hindi matagumpay ay isang matinding dagok sa mga manipulator na ito. Sa halip na tanggapin ang kanilang pagkatalo, nagpasya silang sumalungat sa kaniya – hindi lamang sa salita kundi pati na rin sa mga aksyon.

Ang mga pag-atake ay hindi lamang emosyonal ngunit, sa ilang mga kaso, pisikal, sa isang desperadong pagtatangka na alisin siya at i-secure ang kanilang sariling mga interes. Gayunpaman, ang Gurubesar ay nanatiling matatag sa kanyang misyon at sa kanyang paniniwala sa katotohanan.

Ang mga karanasang ito ay nagpalakas sa kanyang determinasyon sa halip na masira siya.

Sila ay isang matigas na aral sa pagtitiwala, katapatan, at pagiging kumplikado ng mga relasyon ng tao, ngunit isa ring mahalagang sandali sa kanyang personal at espirituwal na paglago.

Ito ay isang pakikibaka na hindi lamang humubog sa kanya sa pisikal ngunit, higit sa lahat, sa pag-iisip, at

espirituwal, na naglalapit sa kanya sa kanyang tunay na pagkatao.

Matapos ang mahigit apatnapung taon sa Netherlands, ang regalong dala ng Gurubesar, na puno ng karunungan at sinaunang kaalaman, ay hindi pa rin ganap na nabubunyag.

Ang pamana ng mga insight na ito, na napakalalim na nakaugat sa kasaysayan at mga espirituwal na tradisyon ng kanyang kultura, ay nangangailangan ng panahon upang ganap na ihayag ang sarili sa mga handa para dito. Ito ay isang kayamanan na hindi basta-basta mauunawaan sa isang henerasyon ngunit unti-unting magbubunga sa paglipas ng mga taon.

Sa oras na ito, kapag marami sa atin ang naghahanap ng kahulugan, suporta, at patnubay, ang mensahe ng Vishnuh-Society ay higit na nauugnay kaysa dati.

Inaasam-asam natin ang mga sagot sa mga pangunahing tanong: Sino ba talaga tayo? Paano tayo mamumuhay nang may pagkakaisa at kapayapaan sa isa't isa? Sa paghahanap na ito ng kahulugan na ang

Vishnuh-Society ay maaaring hindi masusukat ang halaga.

Nag-aalok ito hindi lamang ng mga espirituwal na pananaw kundi pati na rin ng praktikal na karunungan na makakatulong sa atin na maunawaan ang pagiging kumplikado ng buhay at mahanap ang ating daan sa magulong mundong ating ginagalawan.

Samakatuwid, mahalaga para sa mga tao na magkaroon ng kamalayan sa kung ano ang kasama ng Vishnuh-Society at kung ano ang inaalok nito.

Sa pamamagitan lamang ng pagbabahagi ng kaalamang ito ay tunay na mauunawaan ng isang tao kung ano ang kahulugan ng Lipunang ito para sa sangkatauhan at kung paano ito nakakatulong sa personal at sama-samang paglago ng mga bukas dito.

Gayunpaman, hindi madaling ipalaganap ang mensaheng ito sa panahon na ang maraming tao ay lalong umuurong sa kanilang sariling mundo. Ang modernong lipunan ay humantong sa isang kapaligiran ng hinala at kawalan ng tiwala, kung saan ang mga tao

ay madalas na humarang sa kanilang sarili sa likod ng mga saradong pinto. Tanging malapit na pamilya at kaibigan lamang ang pinapayagang pumasok, habang ang mga estranghero ay hindi gaanong tinatanggap. Ang takot na maging mahina o malinlang ay humantong sa kultural na paghihiwalay, kung saan ang mga koneksyon ay kadalasang nananatiling mababaw.

Nabubuhay tayo sa panahon kung saan ang batas ng pinakamalakas, kadalasan ang pinaka-manipulative, ay tila nananaig.

Lumilikha ito ng isang klima ng kawalan ng katiyakan at takot, kung saan ang mga tao ay hindi lamang pinipigilan ang kanilang sarili sa pisikal kundi pati na rin sa emosyonal.

Ang pagnanais para sa kontrol at kapangyarihan sa iba ay nakikita bilang isang paraan upang protektahan ang sarili mula sa unpredictability ng buhay.

Ang sitwasyong ito ay nagiging sanhi sa ating lahat na mahina sa pagkakahati at kawalan ng tiwala, na nagpapatibay sa takot na natural nating dinadala sa loob natin.

Nag-aalok ang Vishnuh-Society ng counterbalance sa klimang ito. Itinuturo nito sa atin na tumingin sa kabila ng takot at pagmamaniplula at lumakad sa landas ng integridad, transparency, at panloob na kapayapaan. Sa isang daigdig na lalong pinangungunahan ng pagkakabaha-bahagi at hinala, ang Lipunan ay nag-aalok ng isang tanglaw ng pag-asa at karunungan para sa mga handang tumanggap nito.

Sa Netherlands, ang mga anyo ng mga tao ng mga komunidad ay karaniwang pamilyar sa isang kulto, isang co-housing group, o isang komunidad ng simbahan.

Ang mga kilalang modelong pang-organisasyon na ito ay kadalasang may mahigpit na panuntunan, nakapiraming paniniwala, at malinaw na hierarchy.

Para sa marami, ito lamang ang mga balangkas ng sanggunian kung saan maaari nilang maunawaan o mailagay ang isang komunidad.

Samakatuwid, hindi nakakagulat na ang isang bagay na bago o hindi alam ay madalas na tinitingnan sa parehong lens.

At nalalapat ito hindi lamang sa Netherlands kundi sa lahat, nasaan man sila sa mundo.

Ang hindi mo alam ay mahirap kilalanin.

Ang utak ng tao ay may posibilidad na ihambing ang mga bagong bagay sa kung ano ang pamilyar na.

Ang mekanismong ito ay tumutulong sa amin na maunawaan at mag-navigate sa mga hindi pamilyar na sitwasyon nang mas mabilis, ngunit humahantong din ito sa mabilis na paghuhusga batay sa hindi kumpletong impormasyon.

Kapag hindi lubos na nauunawaan ng isang tao ang isang komunidad, madalas itong binabanggit bilang isang bagay na pamilyar – tulad ng isang kulto.

Ang Vishnuh-Society, na nagdadala ng malalim na espirituwal at pilosopikal na mensahe, kung minsan ay mabilis na nauugnay sa mga kilusang sekta dahil ang mga kumbensyonal na istruktura at paniniwala ng lipunan ay mahirap ipagkasundo sa kakaibang diskarte nito sa komunidad at espirituwalidad.